

**Презентація на тему:
Ряд Дятлоподібні)***

Підготувала учениця

8 класу

Стукало Лілія

Дятлоподібні — ряд птахів, що нараховує близько 400 видів. Це невеликі за розміром птахи-дереволази. Відмінна особливість ряду в звичці деяких видів постукувати дзьобом по стовбурах дерев. Ці постукування використовуються як засіб зв'язку, щоб сигналізувати про володіння територією, так і для добування комах із стовбурів дерев.

www.sevcikphoto.com

© Jan Sevcik

Розмноження

Щороку рано навесні самці починають вистукувати на деревах „барабанний дріб“. Так вони проганяють конкурентів та привертають самок. Шлюбний ритуал включає гру в повітряного „квача“ між деревами і танець - політ з широко розставленими крилами і хвостом. Птахи, які уклали „шлюбний союз“, вибирають для гніздування старе трухляве дерево, в якому на висоті від 1 до 20 м над землею видовбують дупло - грушоподібну камеру з вузьким коридором, який веде назовні. Усередині камера вистелена деревними стружками. Пара великих строкатих дятлів по черзі насиджує кладку. Щоб пташенята добре росли, батькам доводиться часто літати на полювання і здобувати гусінь, яку негайно ж з'їдають малюки. Нерідко статевої зрілості досягають тільки найсильніші з пташенят. Більшість малюків дятла гинуть.

Після вильоту з гнізда пташенята декілька ночей сплять, притулившись до стовбура дерева. Потім вони підшукують більш придатні для ночівлі місця: займають порожні чужі дупла або видовбують власні. Молоді дятли швидко навчаються мистецтву добування їжі. Через 8-10 днів після вильоту з гнізда батьки виганяють молодняк, змушуючи їх розпочати самостійне життя.

ЇЖА

Великі строкаті дятли харчуються павуками, комахами і їх личинками, споживають вони і рослинний корм.

Личинок дятли знаходять у тріщинах та порожнечах під корою. Птах стукає дзьобом по дереву, досліджуючи, чи є там личинки. Встановивши точне місце, де знаходиться здобич, дятел за допомогою дзьоба розширює отвір в корі і витягає з-під неї здобич кінчиком довгого шорсткого язика. Рослинна їжа в раціоні дятлів переважає взимку, коли комах та личинок обмаль. Дятли облаштовують спеціальні „ковадла“, якими вони користуються, щоб розбити горіх або вилущити шишку: зазвичай це тріщина в корі або у стовбурі дерева, в яку поміщається ласий шматочок у твердій „упаковці“. Справившись з однією здобиччю, птах вкладає іншу. Великий строкатий дятел користується своїм „ковадлом“ протягом досить тривалого часу.

Практично всі дятли ведуть або осілий спосіб життя, або кочовий.

Перельоти, як правило, роблять лише на незначні відстані, причому літають неохоче. Дятли не утворюють колоній, а майже завжди живуть поодинці.

Цікаві факти:

1) Краса білоклювих дятлів - причина їх знищення.

Люди вбивають цих птахів заради їх незвичайної голови. Мандрівники часто жадають на пам'ять придбати голову цього дятла. Для них це своєрідний сувенір, який нагадує про тих місцях, де білоклювий дятел мешкає на заболочених ґрунтах. У наші дні білоклювий дятел став рідкісним птахом.

2) Рудий дятел будує унікальні гнізда.

Вірніше, вони їх зовсім не будують. Руді дятли влаштовують собі гніздо в мурашнику. Правда, мурашники теж незвичайні - вони споруджуються великими мурашками безпосередньо в кронах дерев на висоті від двох до двадцяти метрів від поверхні землі. Але найдивовижніше - це те, що мурашки не чіпають самку яка висиджує яйця і самі яйця. Кладка рудого дятла складається з трьох яєць. Перший час яйця мають білу поверхню, але постійне зіткнення з мурашиною кислотою робить свою справу, і поверхня яєць через деякий час стає коричневого кольору.

3)

6м/с- швидкість з якою дятел видовбує дупло)

4)

Під час ударів голова дятла витримує навантаження, яке в 1000 разів перевищує прискорення вільного падіння

5)

У процесі роботи долотоподібний дзьоб дятла безперервно стирається, але в той же час відростає на 0,1-0,3 мм в день.

Дякую за
увагу!!!

